

„Lumea-i visul sufletului nostru. Nu există nici timp, nici spațiu - ele sunt numai în sufletul nostru.”

- Mihai Eminescu

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul VI
Numărul 263
(6739/1304)
13 - 19 iulie 2016

„Dreptate și frăție” (de lojă!) sau dezonorarea prin exonerare!

Cezar Adonis
Mihalache

Ar putea fi un început! Iar ceea ce s-a născut dintr-un conflict de orgolii ar putea escalada, de data aceasta chiar spre binele țării! Liberalul care a intrat în conflict cu marea lojă a Băncii Naționale antiRomânia nu cedează și atacă printr-un argument forte. Liantul care ține întreg castelul de abuzuri, lipsă de inițiative, ori inițiative discriminatorii, decapitalizări și intervenții de guvernanta

la fel și la nivelul „opincailor” dar și al „vlădicilor” care, eventual văduviți de „șorturile” lor de bresle de deasupra legii, oricât s-ar prezenta de superiori nouă, muritorilor de rând, ar fi la fel de ranchiunoși și dedați, nu tentației (asta e a norodului!), ci nevoii de delațiuni, ar porni un adevărat tsunami... Căci, dacă parlamentarii ar face front comun împotriva Băncii Naționale, în mod cert și bancherii „lojei”, prin sferele lor de influențe deloc neglijabile, le-ar întoarce o acțiune similară, atacând prin interpuși

putut fi atacată direct la Curtea Constituțională, și nu ocolită printr-o inițiativă ce va naște un proiect legislativ ce va putea fi negociat, la rândul-i, parte cu parte.

Dacă se va ajunge vreodată la un punct de risc pentru BNR! Pentru că, totuși, ca reprezentare a intereselor „externe”, a jocurilor de influență în favoarea unor, de data aceasta chiar adevărate!, Loje și nu doar simple bresle (naționale, fie ele și cu aparență de multinaționale), „guvernanta” BNR este mult

monetară după interesele „lojei”, este pe cale a fi dizolvat, prin eliminarea din statutul statului în stat al superlojei BNR a prevederii ce asigură exonerarea de orice răspundere civilă și penală a purtătorilor cu șorț denumit din breasla superbancherilor.

Și ar putea fi punctul de plecare al unui conflict care să ducă la generalizarea eliminării superimunităților din toate colțurile de guvernanta executivă sau legislativă, poate și juridică!, de la nivelul Statului Român. Un stat în care mult prea mulți reprezentanți, funcționari sau executanți sunt dincolo de prezumția nevinovăției comune, cea aplicată (aparent) maselor, fiind acoperiți prin statute și regulamente de funcționare cu felurite superimunități.

Pentru că dacă parlamentarul liberal ar reuși să-și finalizeze inițiativa legislativă a eliminării superimunităților, orgoliile, frustrările, ranchiunile și răzbunările, inclusiv pe seama datului ortului caprei vecinului, care funcționează

superimunitățile parlamentarilor, dar la nivelul Curții Constituționale, fiind improbabil să aibă puterea de a mișca parlamentul, fie și camera contra camera, împotriva beneficiilor de care se bucură senatorii și deputații.

Și ar fi un punct de implozie care ar depăși ca eficiență toate încercările de debirocratizare ori de eliminare a tentației coruptibilității lăsate la îndemâna acestora. Pentru că eliminarea superimunităților ar nivela răspunderea a bresle întregi de sub protecția actuală de dincolo de lege, și ar readuce în limite firești de respectare, și nu ignorare ori fentare prin deciziile arbitrare ale procurorilor și judecătorilor, a conceptului prezumției de nevinovăție.

Din păcate, atacarea superimunității „lojei” BNR printr-o inițiativă legislativă arată mai degrabă disponibilitatea clasei politice de a (re)negocia beneficiile de care se bucură cei de la BNR... Altminteri, prevederea din statutul statului în stat al Băncii Naționale ar fi

mai palpabilă decât sprijinul de care se bucură inițiatorii parlamentari.

Asta dacă nu vor fi și ei acoperiți, între timp, în isteria lor de psedu recuperare a țării de vreun șorț cu monogramă! Într-o acțiune disciplinară a punerii batistei pe țambalul frăților...

Singuri în mâinile cămătarilor de suflete...

George
Alexander

De câte ori mă uit la stele, mă gândesc la copiii... Ne vorbesc despre dreptul la fericire, despre visul acela imposibil de atins... Copilul acela, steaua aceea, Dragoș Nan va crește în curând, decimat de dragostea de părinți... Îi va fi dor și nu-și va vedea măcar propria Mamă și propriul Tată! Va fi martor la indiferența de neiertat a celor care îl înspăimântă de la Barnevernet... Nu le va vedea chipurile părinților decât în vis... A plecat, de fapt, de lângă părinți, de când Barnevernet i-a tulburat viața, l-a distrus, cultivându-i frica de sine, propria-i frică de a nu mai reveni niciodată la condiția de om!

Într-o zi cât o noapte din 2016, soții Nan și-au revăzut copiii, înconjurați de persoane virtuozose de la Barnevernet... Nimeni nu le-a putut citi pe buze, însă, durerea sfâșietoare... L-au văzut pe Dragoș, plângând de dorul părinților, zbatându-se disperat în chingile mașinii, cu care Barnevernet îl legase... Tatăl copilului n-a mai putut rezista emoțional... I-a rugat să aibă măcar puțin respect față de un copil pe care nu-l poți lăsa plângând... Mama-surogat – care e plătită să-și joace sârmanul rol, altfel nu prestează nimic gratis! – i-a reamintit că așteptările adesea te duc la prăbușire... Numai că nu l-a împins sau l-a bruscat, numai că nu l-a luat la palme în fața propriilor copii!... Nici urmă de înțelegere sau de compasiune... Numai tupeu de negustor de suflete! Acești cămătari care trăiesc, hărțuindu-ne, oameni fără conștiință!, care sunt plătiți să ia locul Părinților, îmbogățindu-se din dramele acestora precum căpușele, fac afaceri cu suflete de copii... Nimeni nu arată succesul mai bine, în cadrul Barnevernet, decât ei! În timp ce alții mor sau sunt distruși psihic, ei prosperă! Soții Nan au avut curajul să le spună că nu poți lega, totuși, ca pe niște animale, niște copii care plâng... Urmează represaliile acum...

Soții Nan au fost identificați și s-a tras concluzia că sunt chiar violenți! Violenți, pentru că nu întorc spatele când copiii strigă după ei... După ajutor... Când se zbat neputincioși în mâinile agresorilor. Violenți, pentru că, pur și simplu, nu zâmbesc, când, doar, toată lumea e așa de fericită în cadrul sistemului care ne transformă în mamifere pe

toți! Violenți, pentru că nu-și reprimă dragostea de Dumnezeu, dragostea de sufletele copiilor lor, singurul lucru pe care Barnevernet nu-l înțelege și nu l-a înțeles vreodată! Dragostea de părinte, cea care nu se cumpără niciodată! Îi așteaptă acum închisoarea. Închisoarea, ca mijloc de intimidare, pe mulți îi așteaptă... Am văzut oameni ieșind în stradă, însă, oameni înnobilați de suferința pentru semenul lor. Oamenii aceștia, niciodată, nu-și vor pierde speranța, niciodată nu vor ceda!

Nu se vor închina niciodată fărădelegilor, acceptând pierderea copiilor noștri! Acceptând trimiterea părinților în închisorile lor! ...Am văzut însă și consilieri culturali mâncând săratele sau îndopându-se cu cozonac. Tăvală dând peste valorile noastre morale, uitând tocmai de cei care au mai mare nevoie de ajutor de la ei... Dumnezeu să-i ierte!, dacă nu i-a iertat... „Bună ziua, -citesc în ultimul mesaj primit – faceți ceva, vă implor! Dl. Avramescu trebuie să se prezinte luni la închisoare și soția lui pe 28.”. Cum îi putem ajuta?! Nu cerșind mila nimănui! Luptând pentru drepturile lor! Ar fi bine ca politicianii noștri să se implice, ar fi bine ca tot mai multe foruri, instituții, să își asume răspunderea.

Asociația pentru Protecția Copilului și Familiei „George Alexander” va intra sistematic în luptă. Știm că timpul trece greu pentru un părinte rămas fără copii! sau aruncat în închisoare!, dar și procesul de fondare al unei organizații de luptă are etapele ei. Am așteptat și noi împreună cu toți voluntarii cu aceeași nerăbdare. Dar nu mai este mult! Vom porni lupta pe toate fronturile pentru apărarea drepturilor copiilor și părinților! Cei care vor să ne susțină în apărarea valorilor noastre morale, în apărarea Copilului și a Familiei, să o facă! Nu vrem să stăm cu mâna întinsă. Nu avem timp nici să mâncăm săratele, dragi consilieri, în timp ce semeni de-ai noștri, nevinovați, sunt aruncați prin pușcării! Ajutați-ne! Susțineți-ne moral și material! Veniți în rândurile noastre! De vânzare sunt suflete de copii... Peste tot, prin Europa, mulți dintre copiii noștri zac în închisorile lor. Suflete de lumină care strălucesc – atât, cât mai pot! – singuri în mâinile cămătarilor de suflete! Care cred că pot cumpăra orice cu banii lor...

Tezaurul de sculpturi antice de la Tomis

George V.
Grigore

Cea mai valoroasă descoperire arheologică făcută în Constanța, de-a lungul timpului, rămâne fără îndoială scoaterea la lumină a așa numitului Tezaur de Sculpturi de la Tomis. Contextul în care a fost făcută această descoperire era unul foarte prielnic pentru cercetările arheologice. „Era 1 aprilie 1962. De câțiva ani, orașul Constanța era martor al unor ample lucrări de resistemizare urbană, care l-au transformat într-un imens șantier. Cea mai radicală schimbare care se produce este desființarea Gării Vechi, situate pe locul ocupat astăzi de clădirea care adăpostește sediile Primăriei și Prefecturii. În urma extinderii progresive a orașului, gara, care de la 1860, de când fusese construită, până la începutul secolului XX, ocupase un amplasament periferic în raport cu acesta, a ajuns să dețină o poziție centrală în cadrul urbei, cu tot disconfortul de rigoare pentru cetățeni. Fapt pentru care, în acești ani, gara Constanței este mutată cu mult către vest, acolo unde se află și azi și, în același timp, se demontează liniile de cale ferată, iar clădirile vechii gări sunt demolate”, vine cu detalii arheologul Octavian Mitroi, de la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie din Constanța.

Din fericire, în perioada respectivă, valoroasele vestigii ale anticului Tomis nu erau singure în fața bulldozerele și excavatoarelor ce transformau orașul: era și perioada în care muzeul de arheologie local (existent încă din 1879), se afla în plină reorganizare, la cererea expresă a lui Vasile Canarache. Sub „bagheta” acestui interesant și pitoresc arheolog - un fel de Indiana Jones local -, muzeul constanțean (numit pe atunci Muzeul Regional de Arheologie Dobrogea) devine o veritabilă instituție de cercetare. Rezultatele nu au întârziat să apară. Pe lângă sute de morminte din perioadele elenistică, romană și romano-bizantină, în acești ani au fost aduse la iveală poarta de lângă Teatrul Fantasio a orașului Tomis (romano-bizantin) și mai ales Edificiul roman cu mozaic, decorat cu cel mai întins covor de mozaic policrom cunoscut până în ziua de azi în întreaga lume romană.

Revenind la ziua descoperirii, directorul Vasile Canarache este anunțat pe 1 aprilie 1962 că un cap de statuie a ieșit la lumină pe șantierul Gării Vechi. A crezut la început că este vorba de o păcăleală, dar la insistențele celor de pe șantier și a primului secretar de partid și-a chemat colaboratorii și s-a deplasat vis-à-vis de Complexul Colonal de pe Str. Traian. Aici, nu mică i-a fost mirarea când, într-adevăr, a văzut ieșind din

pământ capul unei statui, anume cea a zeiței Fortuna, Tyche în panteonul grec. „Iar dacă ținem cont de faptul că Tyche era o personificare a sortii, ne dăm seama de cât de monumental a fost cheful de ironie pe care l-a avut soarta la Constanța de Ziua Păcălelii în 1962... 24 de piese sculpturale au fost ridicate în acea zi din pământul Constanței: 13 statui și statuete, zece basoreliefuli și un mic altar fără decor sau inscripție”, enumeră arheologul constanțean Octavian Mitroi comoara actuală cea mai de preț a muzeului tomitan. Statuile reprezintă divinități clasice din pantheonul greco-roman, precum și zeități orientale și locale, precum: Fortuna cu Pontos, Dionysos, Asclepios, Hermes, Diana, Selene, Hecate, Nemesis în dublă ipostază, Dioscurii, Grațiile, Isis, Cybela, Mithras, Șarpele Glykon și Cavalerul Trac. O întreagă pleiadă de zeități ce au apărut malul românesc al Mării Negre de ce putea fi mai rău, oferind tomitanilor speranță și spiritualitate. Despre cum au fost ele adunate cu grijă și îngropate, spre a nu sta în calea schimbărilor ce au venit, ne poate spune doar modul în care au fost descoperite. Așezate ca într-un cuib, ca într-o matrice, toate împreună, ca semn și simbol al unei religii pierdute, au stat „îmbrățișate” cu toatele, spre a merge apoi, tot cu toatele, din întinericul pământului, la lumina vie a reflectoarelor din muzeu.

Zeiței Fortuna din panteonul roman (Tyche în panteonul grec) era personificarea Norocului; Dionisos era în mitologia greacă zeul vegetației, al pomiculturii, al vinului, al extazului și al fertilității, denumit la romani și Bacchus sau Liber (era de asemenea poreclit Bromius, la orfici Lyaeus etc.

Dionis era una dintre cele mai importante divinități cunoscute în vechime, al cărei cult era răspândit în întreaga lume; Asclepios (Esculap) era un zeu cu puteri miraculoase de tămăduire din mitologia greacă (în Iliada Asclepios nu era venerat ca zeu al medicine, ci era considerat un medic care își învățase arta de la Centaurul Hiron); Hermes este cunoscut ca zeul comerțului, zborului și al hoților în mitologia greacă, sau mesager al zeilor (având atribute variabile, cu o etimologie onomastică incertă și cel mai vechi centru cultural, de zeu al fertilității, în Arcadia); Diana este zeița vânătorii din mitologia romană (zeița Artemis din mitologia greacă; asociată cu animalele sălbatice, pădurile și cu Luna); Selene, zeița lunii (favorită poezilor romantici; cunoscută pentru numeroasele sale aventuri amoroase); Hecate (Zeița echilibrului universal), a fost zeița greacă a răscrucilor (de cele mai multe ori este înfățișată cu trei capete; unul de câine, unul de șarpe și unul de cal; de obicei, este însoțită

de două fantome de câini, despre care se spune că o slujesc); Nemesis (numită și Rhamnusia era, în mitologia greacă, zeița răzbunării care pedepsește crimele, conservând și supraveghind ordinea și echilibrul în univers sub raportul moral, prin cântărirea riguroasă a fericirii și nenorocirii umane.

La Homer, numele comun $\nu\epsilon\mu\epsilon\sigma\iota\varsigma$ are sens de justiție divină: la origine, $\nu\epsilon\mu\epsilon\upsilon$

înseamnă „a împărți (echitabil)”, sensul fiind legat de distribuirea egală a șansei și neșansei, deoarece dereglarea proporției între noroc și ghinion nu rămânea nepedepsită); Dioscurii sunt cei doi frați gemeni din mitologia greacă, cunoscuți ca și Castor și Polux, simbolizând dragostea frățască ideală (născuți prin Zeus, din cele două ouă ale lebedei Leda, dioscurele dispuneau alternativ de nemurire, de aceea au putut fi uciși de verii lor, gemenii Idas și Lynkeus; adoptați inițial în Sparta ca zei ai luminii, dioscurele sunt invocați mai târziu de marinarii greci, pe vreme de furtună, ca protectori ai navigației. În această ipostază sunt închipuiți zburând călări pe armăsari albi; ei reprezintă de fapt Soarele și pandantul său cosmic (Steaua) care va veni); Grațiile (sau Cele trei Grații, numite și Haritele, erau personificări ale grației și frumuseții feminine, trei la număr: Aglaia, Euphrosyne și Thalia. Sălășluiau în Olimp, unde trăiau alături de muze și erau deopotrivă protectoarele poezilor, dar și protectoarele poeziei, muzicii și dansului. Erau socotite când însoțitoarele lui Apollo, când ale Athenei sau ale Aphroditei, mai rar ale lui Dionis); Isis este în mitologia egipteană zeița magiei și a vieții, a căsătoriei, simbolul armoniei matrimoniale și fidelității femeii față de soț (soția și sora lui Osiris, fiica zeilor Geb și Nut și mama lui Horus, ea este una din principalele divinități venerate de vechii egipteni; ea aparține celebrei Eneade de la Heliopolis, iar în epoca elenistică a devenit protectoarea marinarilor; numele ei s-ar putea traduce prin „Regina tronului” (protectoarea regelui, cea care îl îmbrățișează, îl apără cu propriul corp - îl poate naște, dar și „renaște”), ea fiind o personificare a tronului faraonului și a puterii regale; cu toate acestea, hieroglifa numelui ei însemna la început „muritoare” (femeia care se sacrifică și dă naștere, precum sămânța); Cybela - divinitate de origine frigană, cunoscută și ca Marea

Mamă a Zeilor; Mithra este zeul luminii din mitologia persană (numele său înseamnă „Soarele nebiruit”; considerat uneori ca fiu al lui Ahura Mazda, el luptă contra forțelor răului conduse de Angra Mainyu; ca zeu al sincerității și al loialității, numele lui Mithra apare în timpul legământului și depunerii jurământului); acest zeu s-a născut după unele legende dintr-o piatră sau dintr-o

peșteră în ziua de 25 decembrie (ce asemănare cu Iisus Hristos!), când păstorii din ținut au venit să i se închine. El a capturat taurul divin pe care l-a sacrificat pentru a organiza un banchet alături de soare. Din sângele taurului se spune că au apărut toate plantele și animalele folositoare omului. Străbatând ziua cerul, Mithra vede și aude totul din cer sau de pe pământ, întrucât el are 10.000 de ochi și 1000 de urechi. El este înarmat cu o măciucă de lemn ferecat cu care alungă demonii (alegorie pentru nori) ce năvălesc spre el.

În Iranul arhaic, Mithra era o divinitate de prim rang. Îi erau consacrate ca simbol și emblemă crizantemele, trandafirii și era zeul suprem al oștirilor. Mai avem pe Șarpele Glykon, care este o zeităte cu înfățișare de șarpe din mitologia romană (al cărui cult a fost fondat de profetul grec Alexandru din Abonutichus). Ultimul, dar nu cel din urmă, reprezentat în marmură, este Cavalerul Trac (simbol al victoriei binelui asupra răului), semn al Cavalerului Danubian sau Zalmoxian. Din ce temple au fost adunate, sau din ce localități apropiate de citadela tomitană au fost aduse, nu știm încă. După cum aflăm din lucrarea Cosmographia scrisă de călugărul benedictin Ieronim în jurul anului 763 d.Hr. în Freising - Bavaria, filosoful cosmograf get Aeticus Donares (Ister) aduce lămuriri „despre națiunea-i scită cu neamul nobil al părinților săi, din a căror etică își trag izvoarele și ceilalți înțelepți” (AethK-93, 244), dar vorbește și despre existența unei școli a Cavalerilor Zalmoxieni: „Despre existența școlilor de Cavaleri Zalmoxieni de la Histria grăiesc nu numai descoperirile arheologice ale ruinelor davei / orașului-port, cu ziduri de clădiri absidate, ori cu temple ale Soarelui-Tânăr / Războinic-Tămăduitor (medic/iatros) și ale Sorei-Soarelui (Luna, sau Zâna Utu, protectoarea Cavalerilor Zalmoxieni / Dunăreni), adică ale perechii sacre secunde din monoteismul tetradic al Zalmoxianismului, ci

și nenumăratele sculpturi / basoreliefuli ce reprezintă Cavaleri Zalmoxieni - întotdeauna un călăreț cu mantie, pe un cal psihopomp, înaintând zalmoxian, tot la dreapta, spre Lumină / Soare, spre principiul energetic masculin Yang.” După cum putem vedea, printre zeitățile ce se aflau în panteonul Cavalerilor Zalmoxieni, putem întâlni și o parte dintre zeitățile ce au fost descoperite în tezaurul sculptural de la Tomis, așa că putem emite o ipoteză: tezaurul de statui antice de la Tomis poate aparține unei școli tomitane a Cavalerilor Zalmoxieni (Danubieni, Traci) și a fost ascuns în secolul al IV-lea d.Hr.

Toate cele 24 de piese (13 statui și statuete, zece basoreliefuli și un mic altar fără decor sau inscripție) descoperite la data de 1 aprilie 1962 sunt acum adăpostite într-o singură sală a Muzeului de Istorie Națională și Arheologie din Constanța, Sala Tezaur. Pentru explicitarea momentelor delicate ale zilelor în care au fost recuperate prețioasele sculpturi, acestea sunt însoțite de fotografiile făcute în momentul descoperirii și astfel devin atracția numărul 1 a muzeului. Piesele de rezistență sunt, desigur, Șarpele Glykon (sculptură de o finețe deosebită, lucrată într-un singur bloc de marmură) și grupul statuar Fortuna cu Pontos. „Când apare ca o protectoare a orașului, Fortuna poartă pe cap o coroană murală, simbolizând zidurile aceluia oraș. La picioarele ei este reprezentată uneori o altă divinitate, personificare a unui element geografic, care ajută la identificarea orașului respectiv”, preciza directorul Vasile Canarache în albumul dedicat descoperirii. Numai că, de data aceasta, Pontos de la picioarele Fortunei, simbol al Mării Negre, purta pe cap - el, nu zeița - coroana murală de formă pentagonală, cu turnuri și porți, simbolizând zidurile tomitane. Cât despre statuia animalului fantastic cu trup de șarpe, bot de ovină, ochi de câine, plete și urechi de om și coadă de leu, identificat cu șarpele Glykon, arheologul Vasile Canarache spunea, în albumul Tezaurul de sculpturi de la Tomis: „Trebuie subliniată meticulozitatea sculptorului în redarea amănuntelor morfologice, calculate până la ultimul solz, corespunzător cu creșterea treptată a grosimii corpului reptilei”.

Tezaurul străbun sau 24 de piese „scrise” în marmură, în „alfabetul” școlii Cavalerilor Zalmoxieni (Danubieni, Traci), ce așteaptă să fie „citite” de dumneavoastră, cei ce urmați acestor primi cavaleri ai marelui popor al Geților de Aur primordialii, stau acum în lumina crudă a zilei și a adevărului.

Ponta, sluga credincioasă a UDMR!

Ion
Coja

În 2015 s-au făcut mai multe modificări la legea electorală, printre care și modificarea potrivit căreia pentru înființarea unui partid sunt suficiente numai trei semnături, numai trei membri fondatori. S-a și glumit pe seama acestei prevederi care, au zis cei mai mulți, bagatelizează noțiunea de partid! Comentariile pe acest subiect au neglijat faptul că bariera semnăturilor s-a mutat de la momentul înființării partidului, la momentul depunerii candidaturilor... Nu am auzit niciun comentariu la posturile TV pe seama acestei cinice modificări, care în fapt nu face niciun serviciu în aplicarea și respectarea dreptului la asociere.

Aceeași lege, 208 din 2015, mai vine însă cu o modificare, mult mai boacăna, privind de data aceasta pragul fatidic de cinci la sută, iar această modificare, adică această ticăloșie nu ne este clară a cui operă este: numai a lui Ponta, așa cum bănuim noi, sau a făcut-o în deplină solidaritate cu partidul său...

Să ne aducem aminte cum a fost: la alegerile din 2012, UDMR nu a obținut suficiente voturi ca să treacă pragul de cinci la sută. Repet: UDMR nu a obținut în 2012 numărul de voturi necesare pentru a atinge pragul de cinci la sută! Numai că la câteva minute după închiderea urnelor ne-am trezit pe micile

Maria Diana
Popescu

Chiulangeală, privilegiu fără număr, fărădelegi, averi nemăsurate, salarii uriașe, conturi grase și vacanțe cât cuprinde! Asta-i viața parlamentarilor! După atâtea faulturi în propriul teren, parlamentarii au aruncat problemele țării în vestiare și pe-aici ț-e drumul! De la 1 iulie pînă la 31 august se pot îmbina și combina în strategii, alianțe și permutări lăutărești. Două luni i-am pierdut de pe radar! Nereperați de blitzuri, dar echipați cu „senzori” conectați la spațiul intern și extern, ei vor putea, totuși, calcula pînă la ce bornă „isprăvile” sau matrapazlîcurile lor vor rezista condițiilor de „imponderabilitate”. Prea obosiți de „jugul” guvernării, la care au tras unul hăis și altul cea, vor zburda pe imașuri exotice și se vor întoarce după două luni să desăvîrșească opera de tracțiune în hău. Să fii deputat sau senator în România este cea mai miraculoasă slujbă! Cine nu și-ar dori cîteva ore la serviciu în fotolii, două-trei zile pe săptămînă, buzunarele și conturile pline din bani publici?

Chiar și în aceste condiții de program, televiziuni

ecrane că apare ditamai prim ministrul, numitul Ponta Victor, și cu un aer satisfăcut declară că îi felicită pe colegii udemerști pentru trecerea pragului! Anunț cu care a surprins pe toată lumea capabilă cât de cât să miroasă ticăloșiile ce se petrec în jurul nostru! O asemenea ticăloșie s-a produs și prin apariția intempestivă și nejustificată a lui Ponta! Prin această ieșire pe televiziuni a prim-ministrului, ieșire care încălca și legea electorală, mașina de numărare voturile a primit un ordin clar de la primul ministru: să scoată de unde o ști voturile necesare pentru rămânerea UDMR-ului în Parlament!...

De la an la an scorul electoral al UDMR a fost în scădere. Din varii motive! Iar în 2012 inevitabilul s-a produs: UDMR n-a mai scos cinci la sută din voturi! Situația a fost cunoscută de udemerști chiar dinainte de numărarea votului, chiar dinainte de a se ajunge la ziua votului, când exit polurile au confirmat acest pronostic sumbru: UDMR iese din Parlament!...

Moment în care UDMR a scos asul din mânecă: l-a trimis pe individul atât de șantajabil numit Victor Ponta, ajuns prim ministru, să-și facă numărul de escrocherie electorală descris mai sus, și să salveze situația! Precum Agamiță al nostru, la fel nici UDMR-ul nostru nu poate lipsi din Cameră!...

Cu ce l-or fi șantajat pe Ponta nu știu! Poate nici n-a fost nevoie de șantaj, iar gestul ticălos al primului ministru va fi având altă explicație! Nu

este exclus ca șantajul să fi fost aplicat la altă persoană sau, de ce nu?, la adresa PSD! Dar ce știu bine este că șantajul este arma preferată în viața noastră politică și, în mod deosebit, în strategia așa zis politică a UDMR! Strategie mafiotă, banditească, criminală, dacă este nevoie!

Urmărind cursul descendent al încrederii maghiarilor în UDMR, devenise lucru sigur că la viitoarele alegeri, din 2016, UDMR va pierde teren la alegerile locale, iar la parlamentare își va pierde locul în Parlament. Situație disperată pentru colegii de guvernare preferați ai lui Ponta. Și ai PSD-ului. Așa s-a ajuns la soluția salvatoare pentru UDMR: la alegerile locale s-a renunțat la al doilea tur, ceea ce i-a favorizat în mod evident numai pe candidații UDMR-ului. Iar pentru la toamnă, legiuitorul pesedist, inventiv foc cum e, a venit cu un adaus la legea electorală! Iată cum sună articolul care ne interesează:

Legea 208/2015 privind Alegerea Senatului și Camerei Deputaților - Articolul 94/ Aliniatul 2/ Litera a)

(2) (...) Pragul electoral reprezintă numărul minim necesar de voturi valabil exprimate pentru reprezentarea parlamentară, calculat după cum urmează:

a) 5% din totalul voturilor valabil exprimate la nivel național sau 20% din totalul voturilor valabil exprimate în cel

puțin 4 circumscriptii electorale pentru toți competitorii electorali;

*

Acest „20 la sută din totalul voturilor valabil exprimate la nivel național din totalul voturilor valabil exprimate în cel puțin patru circumscriptii electorale pentru toți competitorii electorali” nu poate viza decât un singur competitor electoral: Uniunea Democrată a maghiarilor din România!

Prin acest amendament adus la legea electorală, tandemul Ponta – PSD a decupat pe teritoriul României patru județe, încropind astfel, cu acte în regulă, mult jinduitorul ținut secuiesc, unde UDMR știe că-și poate face de cap, că poate obține 20 la sută din voturi fără să cheltuiască un forinț pentru campanie electorală și alte prostii. Dai banii mai bine în altă parte, celor aflați la butoane, și iese legea mai bună decât ai visat-o vreodată!...

Așadar, pe mîna acestui Ponta, prin legea 208 din 2015, articolul 94, litera a), a început de fapt federalizarea României și ciuntirea Transilvaniei! Tovarășii de drum ai lui Ponta, pesediștii, au obligația să ne spună clar dacă își asumă în fața nației modificarea pragului electoral de dragul UDMR-ului! Înțelegerea criminală a fost între UDMR și PSD? Conducerea PSD a știut ce fac parlamentarii PSD care au votat legea ProUDMR? Au avut acordul partidului?

Așadar, nemernicitul Parlament a găsit sau a acceptat scamatoria

Ce dorește fiica unui trădător...

nile au surprins scaunele goale în sălile de ședințe ale comisiilor - aceste comisii permanente și speciale care, de fapt, înseamnă cheltuieli uriașe cu șoferi, recuzită, secretare, consilieri și protocoale. Chiar au nevoie de două luni de vacanță, precum școlarii, maeștrii aceștia în arta jafului și corupției, pe care îi plătim și le suportăm fărădelegile și deciziile oneroase? Vor veni din vacanță cu mințile odihnite de tot, dar nu vor putea pricepe că poporul e de atîta timp la terapie intensivă. Mai în glumă, mai în serios, cum ar fi oare, să fie scoși în șuturi din fotoliile de pluș ale democrației demolatoare? După un sfert de veac de libertăți amăgitoare ne-am ales cu constituționalizarea interesului de trib politic, cu dreptul de a face ce vor mușchii lor, cu dictatura privilegiului pentru mereu aceiași indivizi puși pe furat și căpătuială. Aleșii noștri lipsiți de conștiință, care se grăbesc acum spre destinații de lux, au devastat Țara ca niște lăcuste, și pînă nu vom vota o clasă politică responsabilă, din trupul slăbit al României se vor hrăni în continuare lăcustele autohtone și străine, care nu produc nimic în afara propriilor movile de bogății. Gîndiți-vă un pic la venitul lor uriaș, la jafurile

acestor frecători de hîrtii virtuale, multe dintre acestea depășind înțelesul și capacitatea lor intelectuală! Ei continuă să umilească și să batjocorească poporul, ținîndu-l la un nivel de trai sub cel minim de civilizație, chiar sub cel ceaușist și cu un salariu din lumea a treia. Odată cu vacanța aleșilor, se scumpesc și gazele cu zece la sută, pe principiul european al liberalizării prețului la gaze, motivează Julien Cioloș. Dar salariilor românilor și nivelul de trai cînd vor deveni principii europene, to'arășe prim-ministru?

Pe perioada vacanței, să nu-i uitați pe mușterii noștri care faultează, ori de cîte ori au ocazia, poporul român și imaginea României. Încă o obrăznicie, care întrece orice limită, vine din partea lui Carmen Iohannis, care, la cei 56 de ani, pare că a căzut și s-a afundat în sindromul adolescentin. În timpul vizitei președintelui Germaniei la Sibiu, a încălcat grav protocolul, venind la întîlnirea oficială fără sutien, dar cu o poșetă de 5.000 de euro. Oare doamna duce lipsă de lenjerie intimă? Dezgustător și carghios, nu? Jurnalistul Victor Ciutacu a lansat un atac extrem de dur la adresa soției lui

Iohannis: „La 56 de ani, să fii soție de președinte și să-ți lași sfîrcurile la (între)vedere la o vizită oficială a unui alt șef de stat, înseamnă să n-ai pic de simț al ridicolului!” Werner Klaus Iohannis și Julien Cioloș, în aceeași notă, se tot învîrt în jurul cozii, se împiedică în ea și cad în tot felul de prăpăstii.

O altă bilă neagră pentru ei și pentru toți papugii care, mai nou, slugăresc imaginea unui fost rege trădător de țară! Ce servicii a adus Mihai și regalitatea țării noastre? Toate semnificațiile istorice, simbolice sau administrative ale casei regale au încetat odată cu actul abdicării regelui Mihai. Și nu l-a forțat nimeni să abdice! S-a înțeles cu rușii, că de-aia l-au și decorat și i-au dat o rentă viageră. Ce servicii pot aduce, astăzi, României fiicele unui trădător străin, în afara faptului că vor păpa banii statului român? O finanțare de 45 de milioane de euro pe an de la stat pentru casa fostului rege e o bătaie de joc la adresa poporului. Voci din afară vorbesc că Mihai „se odihnește de cîteva luni bune într-o camera cu gheață”, în timp ce ducele urmașe își pun la punct și trag cu dinții, fără niciun drept, de Republica România și așteaptă finalizarea Mausoleului de la Curtea de Argeș,

electorală salvatoare pentru udemerști! Ingenioasă, altminteri! Jos pălăria și felicitări pentru strategii UDMR!

Dar pentru ceilalți parlamentari, pentru năucii și imbecilii de pe listele celorlalte partide, ce să spunem?! Cu ce cuvinte să-i gratulăm?! Cuvintele par neputincioase! Singurul comentariu și, în același timp, răspuns, nu poate fi decât un gest, un șut, un picior țintit bine în partea anatomică de care parlamentarii români se folosesc cel mai mult atunci când legiferează! Ducă-se!

Dar, mă mai întreb și așa: presa noastră liberă, deșteptii neamului care ne intră în casă seară de seară cu frazele lor poticnite și niciodată terminate, cu privirile lor boante, și pe ăștia i-a cumpărat UDMR-ul, ca să tacă și nu cumva să informeze bietul public?! De unde atîta bănet la Budapesta? De unde atîta ticăloșie la București?! De unde atîta incompetență și mizerie sufletească?! Și atîta prostie?! Ai cui sunteți, măi, pușlamalelor?! Cum de știți să tăceți la unison așa de bine?! Cine v-a învățat? Cine vă plătește?

De actualul parlament, năuc și ticăloșit, scăpăm la toamnă! Dar de presa noastră, liberă de orice grijă de a fi corectă, de a fi cât de cât legată de mult pomenitul interes național, de nenumărații ion cristoii din mass media, când și cum ne putem scăpa?

tot din banii contribuabilului român.

Cum mai răbdați fraților atîta nedreptate? Cum mai răbdați să vi se ia din buzunar pentru a întreține o droaie de trîntori? Guvernul acesta repetent și antinațional minte cu nerușinare că nu are bani pentru salarii și pensii decente, dar are pentru urmașii unui fost rege trădător. Tovarășe Cioloș, tovarășe președinte al Republicii România, chiar nu pricepeți că proiectul pe care l-ați propus este o altă lovitură sub centură dată adevărului istoric, dar și prezentului social. Aberația aceasta de proiect trebuie supus unui referendum! Guvernul nu este îndreptățit să facă astfel de daruri din bugetul de stat, cînd cetățenii se zbat în sărăcie, cu cele mai mici salarii din U.E.

Dragi români, dați-le o lecție dură acestor paraziți ai României și nu-i mai votați! Vrem o dezbatere publică, vrem să fim întrebați dacă mai dorim să suportăm alte lipitori la borșul național, tot mai puțin pentru cetățeanul de rînd.

Resursa „naturală” a unui altfel de proiect de țară...

Cezar Adonis
Mihalache

Jumătate de guvern vorbește despre Proiectul de țară ce va fi demarat sub înaltul patronaj al președintelui care a cam uitat de țară. Un proiect în care printre partenerii de discuții, aproape piloni de scriere tematică, nu se regăsesc structurile de reprezentare ale românilor, nici de aici (se presupune că pentru ei vorbește oricum guvernul!), nici de afară, pentru ei ar trebui să vorbească președintele care s-a ales pe spuză lor, dar fiind cam lent la vorbă o să-l treacă rândul, la pupitru sau chiar la mandat, până își va aduce aminte de ei, ci din oficiile de promovare a intereselor mediului de afaceri. Din nou, nu a mediului de afaceri intern, cine are timp să-l asculte pe antreprenorul român?, ci mediul de afaceri din „diaspora”. Al gazdelor unde muncesc ai noștri pe rupe, fără nici o protecție reală din partea guvernurilor, măcar ca proiect al proiectului de țară de aducere acasă.

O altă parte a guvernului nu mai vorbește însă despre nimic... Proaspăt remaniată ori intrată în sfera cartonașelor, deciziile tehnocrate sunt lăsate de bună voie pe seama șefului de guvern.

Ionuț
Tene

Se dovedește tot mai mult că în decembrie 1989 nu a avut loc nicio revoluție, ci doar o lovitură de stat, în care o facțiune a PCR a preluat puterea în stat prin crimă. De fapt o facțiune ideologică bolșevică a cucerit puterea predând statul român unor interese globale străine. Situația foștilor torționari comuniști, vinovați de crime abominabile e cel mai bun exemplu că statul român nu e o democrație autentică, ci un stat post-comunist, care a perpetuat protecția fostei nomenclaturi comuniste și a securității în structurile de conducere. Paradoxal, torționarii bolșevici din anii '50, care au fost marginalizați sau chiar judecați de regimul Ceaușescu, au devenit după 1990 ofițeri superiori și generali în rezervă, medaliați de toate regimurile „înfrânte” de Securitate: Iliescu, Constantinescu sau Băsescu. Recent, alți doi torționari au fost deconspirați astăzi de istoricii de la IICCMR, iar cazul lor va fi preluat de acum de procurori. Este vorba despre Gheorghe Boștină și Marian Petrescu, care au făcut carieră în colonii

Dar mai există o parte de parte... Sau un guvern în sine, într-un exil față de proiectele de țară ale executivului bazal, care, în timp ce premierul vorbește atât de promițător despre Proiectul de țară, cam multe capitole lipsă, dar cine e

tuia: de ce să nu aibă și deținuții un proiect (mai degrabă o speranță!) de proiect de „țară”?

Și ar fi putut vorbi oricând despre preocupările lui față de grijile deținuților! Dar Vasile Dâncu a ales acum momentul. Populistic

resurse pentru a le construi concret. Vasile Dâncu se arată însă mai preocupat de sfera unor oameni de afaceri. Concerne care s-au arătat interesate să investească într-o nișă neexploată a mediului de afaceri din România:

reprezenta singura moștenire palpabilă a tehnocraților lăsată viitorului guvern, evident pesedist (cu părți tehnocrate reîntoarse la fibra politică, precum Vasile Dâncu).

Pentru că un proiect de amnistie lăsat pe masa de lucru va putea fi considerat ca „moștenit” și nu va putea fi reproșat PSD -ului ca act premeditat. Apoi, deschiderea către anumiți oameni de afaceri a unei noi zone de investiții străine în România (că antreprenorul român nu are loc din start în proiectele lui Vasile Dâncu), poate singura investiție viabilă ca proiect de țară pentru generațiile viitoare, ar putea rezolva următoarele sinecuri. Afacerea pușcăriilor private, companii în care să-și numească și statul reprezentanți, recuperați la o adică din regiile și companiile (actuale) de stat. Că, vorba aceea, dacă le falimentează și pe alea, nu o să se supere „chiriașii” că rămân fără pereți și gratii, nu?!

perfect, mai ales ca tehnocrat?!), s-a trezit să pună pe aceeași masă o altfel de problemă. Pentru moment, ca identitate socială. Căci, nu-i așa, dacă în Proiectul de țară al Guvernului nu există reperele fundamentale ale problemelor sociale din țară, vicesociologul guvernului, Vasile Dâncu, ridică chestiunea socială la nivelul pușcăriașilor.

Și taman acum a apărut marea grijă a aces-

sau pe alte criterii, rămâne de văzut! Pentru că, felul în care pune problema (mai ales locativă) a pușcăriașilor indică posibile noi nepotriviri de proiecte la nivelul Executivului.

Ca parte din partea proiectului de țară, ministrul Justiției vorbește despre două-trei noi pușcării „de stat”, și privește destul de substanțial spre soluția amnistiei și grațierii ca eventuală soluție a lipsei de

pușcării private. Mai multe concerne care, ne reproșează același Vasile Dâncu, de ani bat la poarta Statului Român cu proiecte pe acest tip de investiție, vorba aceea, nu este și deținutul o resursă a țării?!, dar noi, în mentalitatea noastră comunistă, privim tot spre forma clasică de corecție.

Și ar fi cu adevărat o piață de investiții fără concurență, ba, ar putea

România, ca un stat post-comunist...

de muncă și închisori comuniste. Cei doi sunt acuzați de moartea a peste 200 de deținuți politici. Supraviețuitorii lor descriu regimul cumplit impus de cei doi: erau obligați să bea apă cu broaște, să mănânce semințe căzute pe jos, erau udați cu furtunul și bătuti până rămâneau fără suflare. Unul dintre torționari este astăzi general în rezervă și primește lunar 7.500 de lei, alții doar colonei cu pensii uriașe, în timp ce un angajat cu vechime la stat abia câștigă 1300 lei pe lună.

Pentru statul post-comunist integrat în UE, sunt mai importanți torționarii comuniști decât intelectualitatea și muncitorii calificați. Alexandru Vișinescu, fost comandant al penitenciarului comunist de Râmnicu Sărat, acuzat oficial de genocid și Ion Ficior, fost comandant al lagărului de la Periprava, denunțat pentru genocid, au avut pensii uriașe de la statul român în timp ce supraviețuitorii, foștii deținuți politici au rămas cu pensii minuscule și viețile distruse, deși clasa politică coruptă de la București se bate în piept complice cu Bruxelles, că în România este democrație. Sunt doar doi dintre torționarii care au făcut legea în închisorile co-

muniste, însă despre ei știau conducerea de partid, miile de deținuți politici cărora le-au aplicat un regim draconic și familiile acestora. Corneliu Coposu, Ion Diaconescu și zecile de mii de foști deținuți politic au avut pensii mizere, în timp ce torționarii lor erau ofițeri superiori medaliați de Iliescu și Constantinescu. Nimic nu e întâmplător, fapt ce arată că statul român e prizonierul unei clici post-comuniste.

Un exemplu elocvent de batjocorire a memoriei elitei românești și a celor uciși în închisori este și cazul lui Ciolpan cel care a condus penitenciarul Sighet, ucigând elita interbelică în frunte cu făuritorul României Mari, Iuliu Maniu sau episcopul unit Ioan Suci. Legat de fostul comandant al Penitenciarului Sighet, în anii de după 1989 a fost un scandal de pomină în 1998. Președintele Emil Constantinescu l-a decorat pe Ciolpan cu „Crucea Comemorativa a celui de-al doilea război mondial 1941-1945”. Nu cred că acei consilieri prezidențiali nu știau că Ciolpan era vinovat de uciderea elitei românești la Sighet în frunte cu I. Maniu sau Gh. Brătianu, dar statul român era prizonierul torționarilor comuniști și după 1990. Își per-

miteau să-și bată joc de memoria celor uciși bestial în închisori. Vasile Ciolpan a fost din Vișeu de Sus, un om modest, cu trei clase primare. A luptat în al doilea război mondial și a fost luat prizonier pe frontul din Rusia. După terminarea războiului, a venit în țară adus de Diviziile „Horia, Closca și Crisan” și „Tudor Vladimirescu”. Ciolpan a fost făcut ofiter (locotenent) și numit director al Închisorii de la Sighet în anul 1950, contribuind la uciderea a peste 300 de politicieni și intelectuali români. După 1990 a fost făcut maior și decorat de Ion Iliescu și Emil Constantinescu.

Toți acești torționari pensionari de lux se întrunesc anual la petrecerile veteranilor și sunt omagiați de statul român, în timp ce victimele lor stau la doi metri sub pământ sau, dacă trăiesc în anonim, au pensii mizere. Așa respectă România, membră UE (parcă URSS, ce ironie?), memoria luptătorilor anti-comuniști. Potrivit lui Radu Preda, directorului Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, dacă actuala clasă politică își pune în mod serios problema condamnării comunismului, acest lucru va putea fi realizat

doar după schimbarea legislației. În caz contrar, orice discuții despre condamnarea comunismului rămân simple exerciții de retorică. „Repet, (avem n.a.) cazuri concrete de foști deținuți politici care își cunosc cu nume și prenume și adresă anchetatorii și torționarii, dar în cazul lor nu putem întreprinde nimic. Din acest punct de vedere o schimbare a prevederilor Codului Penal ar fi într-adevar echivalentă cu o condamnare pe bune a comunismului, iar nu un simplu exercițiu de retorică de la tribuna Parlamentului sau de la oricare altă tribună”. Chiar și Legea „anti-românească” 217/2015 a fost promulgată parcă pentru a închide gura celor care vorbesc de foștii deținuți politici, sfinții închisorilor, victime ale torționarilor comuniști și urmașilor lor care conduc țara, care, iată, astăzi sunt decorați, omagiați și îmbuibăți de pensii uriașe de către un stat post-comunist și un parlament preocupat mai mult de privilegiile din perioada comunismului de tip bolșevic decât de recuperarea memoriei oculte și să se facă dreptate foștilor deținuți politici.